

digheden fastsætte leveringsvilkårene, herunder de afgifter, som forbrugerne skal betale. Afgørelsen, herunder om leveringsvilkårene, kan efter lovens § 75 påklages til miljøstyrelsen

Ved arbejdet med disse bestemmelser i praksis har der ofte vist sig vanskeligheder ved at forstå sammenhængen mellem de to sæt regler.

Miljøstyrelsen har forsøgt at klarlægge forholdet mellem bestemmelserne ved en skrivelse af 9. august 1983 til Fællesrepræsentationen for Private Vandværker i Danmark. Herefter skal amtsrådet eller vedkommende anden afgørelsesmyndighed lægge takster, der er fastsat eller godkendt af kommunalbestyrelsen efter § 53, stk. 1, til grund ved sine afgørelser efter §§ 29 og 45, medmindre der efter myndighedens skøn foreligger særlige grunde, som gør, at taksterne ikke med rimelighed kan anvendes ved tvangsleveringen. Det er f.eks. forekommet, at man i afgørelser efter § 29 om vandværksforsyning af fjerntliggende bebyggelser har måttet pålægge forbrugerne i bebyggelsen meget høje ledningsbidrag, men til gengæld har foretaget en væsentlig nedsættelse af det anlægsbidrag til vandværkets hovedanlæg, som forbrugerne egentlig skulle have betalt, hvis vandværkets takstblad var blevet fulgt.

Denne fortolkning af forholdet mellem de to regelsæt bevirker, at en kommunalbestyrelses nægtelse af at godkende en forhøjelse af et privat vandværks tilslutningsbidrag ikke kan indbringes for amtsrådet efter vandforsyningslovens § 45.

Da forholdet mellem bestemmelserne, som nævnt, har voldt vanskeligheder i praksis, foreslås det af klargøre forholdet ved tilføjelser til vandforsyningslovens § 29, stk. 3, og § 45, stk. 2. Tilføjelserne fastslår den ordning, der er angivet i miljøstyrelsens skrivelse af 9. august 1983 til Fællesrepræsentationen.

Til nr. 5

Det vil i vandforsyningsplanerne efter vandforsyningslovens § 14 i en række tilfælde blive fastsat, at nedslidte eller dårligt placerede almene vandværker ikke skal genopbygges, men at forsyningen skal overtages af et andet alment vandværk. Efter vandforsyningsloven får en sådan plan ikke umiddelbart nogen virkning for vandværkerne. Hvis der ikke opnås enighed mellem de 2 vandværker om, at det ene vandværk skal inddrages under det andet, må ordningen, når tiden er inde, søges gennemført ved afgørelse efter lovens kapitel 6, efter at spørgsmålet i enkeltheder har været procederet for afgørelsesmyndigheden.

Hvis det blivende vandværk er kommunalt, kan en afgørelse om inddragelse af et privat vandværk træffes efter lovens § 32, stk. 1.

Derimod kan der ikke ske inddragelse efter § 32, stk. 1, hvis det blivende vandværk er privat, idet man har ment det nødvendigt for en inddragelse, at der er mulighed for ekspropriation til fordel for det blivende vandværk, og der efter lovens § 38 kun er en meget begrænset mulighed for ekspropriation til fordel for et privat vandværk. Inddragelsen af det private vandværk under et andet privat vandværk kan derfor kun gennemtvinges ved efter lovens § 21 at nægte tilladelse til en væsentlig reovering af det private vandværk, som ønskes nedlagt – en halv og utilfredsstillende foranstaltning, som kan medføre, at vandværket vælger at fortsætte sin drift under dårlige forhold – eller at afvente udløbet af vandværkets 30-årige indvindingsstilladelse efter lovens § 22, stk. 2, eller § 86, stk. 4.

I forbindelse med, at der stilles forslag om fuld ekspropriationsadgang også for private almene vandværker, jfr. nedenfor angående ændringsforslag nr. 7, foreslås det at udvide § 32, stk. 1, til også at omfatte inddragelse under privat almene vandværker.

Det foreslås endvidere at indføje en bestemmelse om takstfastsættelse for de sammenlagte vandværker svarende til bestemmelsen i ændringsforslag nr. 4.

Til nr. 6

Det fremgår af indledningen til vandforsyningslovens § 32, stk. 3, at der kan være tale om i medfør af bestemmelsen at inddrage den fulde indvindingsstilladelse for vandforsyningsanlæg. Der kan være tale om en sådan inddragelse, hvis det viser sig, at der i et område ikke er tilstrækkelige vandressourcer til de indvindingsstilladelser, der allerede er givet, og man ønsker at afbøde dette ved at inddrage nogle indvindingsstilladelser. Der kan endvidere være tale om, at man på baggrund af en sammenfattende afvejning og planlægning ønsker at inddrage tilladelsen til et alment vandværk – eventuelt at få vandværkets indvindingsanlæg flyttet – for at give plads for en samlet løsning på et områdes spildevandsafledning ved at åbne mulighed for nedsivning af spildevand. Tilsvarende gælder for deponering af affald.

Da det kan virke modstridende, at slutningen af § 32, stk. 3, kun nævner delvis inddragelse af vandindvindingsstilladelser, foreslås det at ændre